

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Secunda secundae Summa Theologiae

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

4 Vtrum ius dominatiuum, & ius paternum debeant distingui.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](#)

QVAEST. LVII.

ARTIC. III.

Fredundat. Unde si dā
naturae filius, non ei
fer a damnatione ex
transcens pater. Et hoc
experiens refutatur.
Propter hoc enim.
Selenus. Locrinus
princeps, cum filio
uterque effet eruen-
dus oculus, inter se
& filium eruentur.
Eiusdem oculos. Bro-
pier hoc quoque Da
uid octavo. Amou ab
Abraham, pariendo
Abraham, sibi ipsi per-
petuit. Non est igitur,
absoluto loquendo,
inter patrem & filium
fatum simpliciter,
quomodo dicere. Al-
matur. Arg. 2. & 1.
fin. corp. ar.

Lib. i. c. 3. In
fin. praece-
tom. 5.

G **A**D SECUNDVM dicendum, qd hūe hominem esse seruum ab
fatu considerando, magis quam
alii, nō hēt rōnum naturalē: sed
solum fī aliquam utilitatē con-
sequente, inquantū utilē est huic,
q regata a sapientiori, & illi q
ad hoc iuuetur, ut dicitur in I. *
Polit. Et ideo seruitus pertinet ad
ius gentium est naturalis. Ideo
modo, sed non primo modo.
AD TERTIVM dicendum, q
quia ea quā sunt iuris gentiū, na-
turalis ratio dicitur, puta, ex proprie-
tate, quā habent equitatem: inde est, q non indigent
alia specialiter in iustitione, sed ipsa naturalis ratio
cam instituit, ut * dictū est in authoritate inducta.

ARIFICIVS 4111.
¶ 1. Vtrum debat specialiter distinguī ius paternum
& dominium.

Arg. 2. & 1.
fin. corp. ar.

H **A**D QUARTVM sic proceditur. Videtur quod nō
debeat specialiter distinguī ius paternum & do-
minium. Ad iustitiam, n. pertinet reddere unicui
quod suū est, ut dicit * Amb. in 1. de Officiis: sed
ius est obiectum iustitiae, sicut ¶ dictū est, ergo ius
ad unumquemque equaliter pertinet: & si non de-
bet distinguī specialiter ius patris & domini.
¶ 2. Præt. Ratio iusti est lex, ut dictum est: sed lex te-
spicit commune bonum ciuitatis, & regni, ut supra
habitu est, non autem respicit bonum priuatum
unius personæ, aut etiā unius familiae, non ergo dēt
est aliquid speciali ius, vel iustum dominium,
vel paternum, cum dominus & pater pertincent ad
domum, ut dicitur in I. * Polit.

¶ 3. Præter. Multæ aliae sunt differenti graduum in
hominibus, utputa, quod quidam sunt milites, qui-
dam sacerdotes, quidam principes, ergo ad eos dēt
aliquid speciale iustum determinari.

SED CONTRA est, qd Phil. in 5. Eth. sp̄aliter aiu-
sto politico diffigit dñatiū & p̄nū, & alia h̄mō.

RESPON. Dicendum, quod ius, siue iustum dicit
per communitatem ad alterū. Alterum autē
pōt dīcī dupliciter. Vno modo, q simpliciter est alterū,
sicut quod est omnino dīctū: sicut appa-
ret in duobus hominibus, quorū unus non est sub
altero, sed ambo sunt sub uno principe ciuitatis: &
inter tales secundum * Phil. in 5. Ethic. est simplici-
ter iustum. Alio modo dicitur aliquid alterum non
simpliciter, sed quasi aliquid eius existet. Et hoc mō
in rebus humanis filius est aliquid patris, quia quo-
dammodo est pars eius, ut dicitur in 8. * Eth. & seruu-
s est aliquid Dñi, quia est instrumentum eius, ut dī in I. *
Polit. Et ideo ius patris ad filium non est comparatio,
sicut ad simpliciter alterū. Et pp hoc non est ibi sim-
pliciter iustum, sed quoddam iustum, s. paternum:
& eadem rōne nec inter dñm & seruum, sed est iter
eos dominium iustum. Vxor autem, quamvis sit
aliquid iuri, quia comparatur ad eā sicut ad propriū
corpus, & pater per Apost. ad Ephel 5. tamen magis
distinguitur a viro, quam filius a patre, vel seruu a
dño. Assumitur, n. in quandam socialem uitā matri-

monii: & ideo, ut * Philos. dicit, inter omnes
plus est de ratione iusti, quā inter regi-
uel dominum & seruum: quia compre-
beant in medietate relationem ad domi-
nū, ut part in I. * Polit. id est
estimant simpliciter politicū iustum
stū economicum.

AD PRIMVM ergo dicendum, qd
pertinet reddere ius suum unicuique
men diuersitate unius ad alterum. Sicut
det quod sibi debetur, non propriū ius
stū. Et quia quod est filii, est patris & de-
ui, est dominī: ideo non est proprio
filium, vel domini ad seruum.

AD SECUNDVM dicendum, qd disti-
tū filius, est aliquid patris & similare
seruum, est aliquid domini. Vitetur
ut consideretur ut quidam homo, cf. a-
dūm se subsistens ab aliis distinctum
ut uterque est homo, aliquo modo
stū. Et propter hoc est aliquo leges
quā sunt patris ad filium, vel domini
in quantum uterque est aliquid secundum
hoc debet ibi perfecta ratio iusti.

AD TERTIVM si dicendum, qd
uersitates personarum, qua sunt in
immediatam relationem ad communia
tis, & ad principem ipsius: & ideo ad se-
condum perfectam rationem iusti. H
men istud iustum secundum directo
& dicitur ius militare, vel magistratum
non propriū defectum alimplicat
dicitur paternum & dominium, sicut
quod unicuique cōditione perficit
primum officium aliquid propriū de-
bet. Arg. 2. & 1.
fin. corp. ar.

ARIFICIVS 4111.
¶ 1. Vtrum debat specialiter distinguī ius paternum
& dominium.

DE INSTITUTIA, in duodecim articulis ha-

ICIRCA quam quarumque
¶ Primō. Quid sit iustitia.
¶ Secundo. Vtrum iustitia semper sit ad
Tertio. Vtrum sit iuris.
¶ Quartō. Vtrum sit in voluntate ciu-
tatis.
¶ Quintō. Vtrum sit iuris generalis.
¶ Sexto. Vtrum secundum quod est gen-
idem in essentiā cum omni iure.
¶ Septimō. Vtrum sit aliqua iusta parti-
¶ Octauo. Vtrum iustitia particula sit
priam materiam.
¶ Nonō. Vtrum sit circa passiones, ad
tiones tantum.
¶ Decimō. Vtrum medium iustum sit
¶ Undecimō. Vtrum actus iustificandi
cuique quod suum est.
¶ Duodecimō. Vtrum iustitia sit po-
nes iustitiae morales.

ARTICIVS PRIMA
¶ Vtrum conuenienter diffiniatur iustitia, mul-
tum. Arg. 2. & 1.
fin. corp. ar.

AD PRIMVM sic proceditur. Vnde
convenienter diffiniatur iustitia a iuris
iustitia est perpetua & confans iusta-
tum. Arg. 2. & 1.
fin. corp. ar.